

Черниш О. А.,*кандидат філологічних наук, доцент,
декан факультету педагогічних технологій та освіти впродовж життя
Державного університету «Житомирська політехніка»***Башманівська І. В.,***асистент кафедри теоретичної та прикладної лінгвістики
Державного університету «Житомирська політехніка»***Кошелева М. В.,***старший викладач кафедри педагогічних технологій та мовної підготовки
Державного університету «Житомирська політехніка»*

ТЕРМІН ЯК РЕЄСТРОВА ОДИНИЦЯ

Анотація. У статті розглянуто термін як реєстрову одиницю, історію його походження, а також важливість розуміння сутності й особливості вживання. Термінологічна лексика відіграє важливу роль у процесі професійної галузевої та міжгалузевої комунікації та є засобом засвоєння і передачі наукових знань. Процес становлення поняття «термін» є доволі тривалим та не позбавленим протиріччя в аспекті розуміння саме його сутності. Авторами з'ясовано, що для кращого розуміння особливостей терміна доцільно розглянути підходи до його вивчення. Зокрема, зосереджено увагу на системно-структурному, когнітивному, соціолінгвістичному та комунікативному підходах. З часом поняття «термін» набуває нових тлумачень, зокрема вважається матеріалізацією абстракції об'єкта спеціальної сфери, що втілюється в одиниці природної мови. Відповідно до функціонального підходу, термін не є спеціальним словом, натомість вважається словом у його особливій функції. Актуальність дослідження полягає в тому, що і нині залишається низка суперечливих питань щодо визначення сутності терміна, які потребують нагального вирішення, оскільки не мають єдиного загальноприйнятого визначення. Досліджено різні варіанти визначення терміна та чітка змістова структура. Як правило, термін вважають лексичною одиницею мови для спеціальних цілей, що виконує низку функцій, а саме: (номінативну, сигніфікативну, дефінітивну, комунікативну, прагматичну, евристичну, когнітивну, класифікаційну тощо). Автори зазначають, що опис будь-якої термінологічної лексеми включає сутність поняття у широкому та вузькому значенні, а відтак сприяє вичерпному розумінню особливостей уживання мовної одиниці. Також дослідники наголошують, що представлені визначення не позбавлені зауважень, оскільки, зважаючи на чіткі родо-видові зв'язки та вагомий словотвірний потенціал, не всі терміни є системними.

Ключові слова: термін, варіанти терміна, підходи до вивчення, основна одиниця науки, лексична одиниця, функції терміна.

Постановка проблеми. В епоху глобалізації та науково-технічного прогресу термінологічна лексика відіграє визначальну роль у процесі професійної галузевої і міжгалузевої комунікації, а також є засобом засвоєння та передачі наукових знань. Важливість розуміння сутності терміна відома здавна. Відтак уперше терміни почали досліджувати античні філософи, які вважали,

що терміни у матеріальній формі фіксують результати пізнання та є засобами відкриття нового знання [1]. Поняття існують у мозку людини й репрезентують інформацію, накопичену її органами чуття у результаті свідомого й інтуїтивного осмислення навколишнього світу. Принципово важливі в аксіологічному, теоретичному й практичному плані поняття кодуються відповідними символами якісно іншою системою знань [2].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Інтенсивне вивчення проблем термінології розпочалося у 50–60-х роках ХХ століття у працях Д. Кирик, М. Кочергана, О. Пазяк, Т. Панько, О. Сербенської та інших. Дослідження особливостей термінології спеціальних галузей знань бере початок у 80–90-х роках ХХ століття. Відтак наразі активно досліджуються різні галузі фахових мов, зокрема археологічна (С. Локайчук), бібліотечна (Г. Солоіденко), військова (О. Андріянова, Л. Туровська, Я. Яремко), лінгвістична (І. Ярошевич, В. Підвойний), податкова (О. Чорна), науково-технічна (Н. Непийвода), юридична (О. Козоріз, Т. Комарницька), філософська термінології (В. Турчин) тощо.

Питання походження поняття «термін» та його ознаки розглядалися когортою визначних науковців, а саме: Т. Кияком, О. Селівановою, Л. Симоненко, В. Турчин, Л. Філюк, Г. Хацер, В. Широков, Л. Баукер, А. Кондамінес, Г. Отман, Р. Теммерман, Г. Фелбер та іншими.

Актуальність дослідження полягає в тому, що і нині залишається низка суперечливих питань щодо визначення сутності терміна, які потребують нагального вирішення. **Мета статті** – розглянути та проаналізувати питання терміна в аспекті розуміння саме його сутності.

Виклад основного матеріалу. Процес становлення поняття «термін» є доволі тривалим та не позбавленим протиріччя в аспекті розуміння саме його сутності. Поняття «термін» вперше було введено у науковий обіг у 1876 році у Німеччині. На теренах українського мовознавства поняття «термін» уперше вживає Г. Кониський, розглядаючи його як складник терміносистеми. Однак з часу своєї появи й до сьогодні це поняття немає єдиного загальноприйнятого визначення [3]. Наразі погоджено, що під терміном розуміється слово, яке є засобом логічного означення [4]. На початку ХІХ століття термін вважають спеціальним словом, що позначає чітко визна-

чене філософське, наукове, технічне тощо поняття [5]. Згодом термін тлумачать як слово або словосполучення, що використовується для точного найменування спеціального поняття певної галузі науки, техніки, виробництва, суспільно-політичного життя, культури та мистецтва [6]. Зазначимо, що відповідно до функціонального підходу, термін не є спеціальним словом, натомість вважається словом у його особливій функції [7; 8; 9].

Насправді багатогранна сутність поняття «термін» зумовлює множинність його трактування у сучасній лінгвістиці [10; 11]. Зокрема, під терміном розуміють [12]: спеціальне слово чи словосполучення, загальноприйняте у професійній діяльності та вживане у визначеному контексті; словесне втілення поняття, що належить до системи понять відповідної галузі професійних знань; ключовий понятійний елемент мови для спеціальних цілей. Терміном називають [13]: відповідні групи лексики та діалектології; групи лексики, дотичні до професій людей; спеціальна лексика промислів і ремесел; спеціальна лексика науки, техніки та сільського господарства; безпосередньо терміни тощо.

Для кращого розуміння особливостей терміна доцільно розглянути підходи до його вивчення, зокрема:

– системно-структурний (С. Вюстер, А. Д'яков, Т. Кияк, І. Кочан, З. Куделько), прихильники якого вважають, що сутність терміна визначається його можливістю позначати спеціальне поняття відповідною номінативною одиницею, а також входить в терміносистему відповідної галузі науки;

– когнітивний (С. Жаботинська, Е. Скороходько, І. Ярошевич) розглядає термін як особливу когнітивну структуру, що вимагає відповідну поведінку – фрейм. Це своєрідна складова динамічної моделі мови, яка діалектично поєднує в собі стабільну знакову систему з її постійним переосмисленням [14]. Терміном вважають максимально стисле означення поняття, яке детермінує певний елемент зовнішнього чи внутрішнього світу людини; словесна назва вузлового поняття абстрактно-логічної схеми свідомого сприйняття людиною безпосередньо свого зовнішнього чи внутрішнього світу; вузловий елемент усвідомлення людиною процесів власної взаємодії із зовнішнім і внутрішнім світом [15, с. 33].

– соціолінгвістичний (Г. Дидик-Меуш, Дж. Сейгер), який акцентує увагу на особливостях термінотворення в умовах стрімкого зростання мовних контактів;

– комунікативний (М. Кабре, К. Кагеура, О. Хацер), що вивчає особливості функціонування терміна у професійному контексті.

З часом поняття «термін» набуває нових тлумачень, зокрема вважається матеріалізацією абстракції об'єкта спеціальної сфери, що втілюється в одиниці природної мови; мовний знак, що позначає поняття спеціальної, професійної галузі науки або техніки [16]. Це спеціальне слово чи словосполучення, дотичне до понять відповідної організованої галузі пізнання (науки чи техніки), що підтримує системні відносини з іншими словами й утворює певну замкнену систему, характерними ознаками якої є висока інформативність, однозначність, точність та експресивна нейтральність [15].

Під терміном розуміють слово чи словосполучення, яке позначає спеціальну сферу спілкування у науці, виробництві, техніці, медицині, мистецтві тощо [17]. Термін вважається лексичною одиницею мови для спеціальних цілей та виконує низку функцій, а саме: номінативну, сигніфікативну, дефіні-

тивну, комунікативну, прагматичну, евристичну, когнітивну, класифікаційну тощо [18]. Це засіб фіксації нових знань, функціональне текстове явище, матеріалізоване у дискурсі [3; 19]. Під терміном розуміємо слово чи словосполучення, що позначає поняття відповідної галузі науки, людської діяльності, сфери спілкування у науці, виробництві, техніці тощо [20]. Це одиниця літературної мови, що реалізує її пізнавально-інформативну функцію, дефінітивний номінант системи понять науки, техніки, виробництва та суспільного життя [21]; певний тип іменників та словосполучень, що реалізують виключно номінативну функцію [22]. Термін позначає відповідне поняття певної науки, техніки, виробництва, мистецтва, суспільно-політичного життя тощо, реалізує системні відношення з іншими подібними одиницями мови, а відтак формує особливу систему – термінологію [23, с. 4]. Це конкретна одиниця, яка характеризується відповідним професійним смисловим навантаженням [24, с. 32]; особливе вживання лексичної одиниці, її функція та спосіб використання [25].

Термін вважають одиницею мета-таксономічного рівня [26, с. 83], що відкриває шлях до речей, сприяє їх усвідомленню [27, с. 60], оскільки наукове знання потребує відповідної знакової системи для свого вираження. Термін виникає у результаті складного й багатоступеневого процесу наукової абстракції [28]. Це спеціальна одиниця історично сформованої термінологічної системи, яка детермінує поняття та визначає його місце серед інших понять, позначається словом або словосполученням, уможливує спілкування людей у межах відповідної спеціалізації, належить до словникового складу мови, а отже, підпорядковується усім її законам [29, с. 235]. Це основна одиниця науки, спеціальних галузей знань, а також сфер діяльності людини, що називає процеси та об'єкти й безпосередньо слугує засобом пізнання навколишнього світу [30, с. 4]. Саме завдяки термінам результати пізнання закріплюються у матеріальній формі [31, с. 220].

Термін також тлумачать як особливу мовну одиницю у формі слова або словосполучення певної спеціальної сфери вживання, що є словесним позначенням відповідного наукового поняття, має закріплену дефініцію термінологічне значення, що є семантичною основою відповідного поняття і функціонує у межах певного термінологічного поля [32, с. 4]. Це створене, запозичене або загальнонародне слово (словосполучення), яке вживається на позначення певного наукового поняття спеціальних галузей знань і діяльності людини, основне завдання якого є номінувати об'єкти й процеси, а також слугувати засобом пізнання навколишнього світу, а відтак характеризується чіткими семантичними межами й належить відповідній термінологічній системі [33, с. 173]. Термін є словом або словосполученням, яке асоціюється з чітко окресленими поняттями певної галузі науки, техніки, мистецтва, суспільно-політичного життя і вступає у системні відношення з іншими подібними одиницями мови та формує особливу систему – термінологію [34].

Зазначимо, що представлені визначення не позбавлені зауважень, оскільки, зважаючи на чіткі родо-видові зв'язки та вагомий словотвірний потенціал, не всі терміни є системними. Крім того, переважна більшість зазначених характеристик стосується безпосередньо «вдалого» терміна [35, с. 25–26]. Занадто ідеально видається відповідність «одне поняття – один термін». Слушним є тлумачення терміна не лише як засобу пізнання, але й відповідно до філософсько-гносеологічного

підходу, засобу фіксації результатів пізнавальної діяльності людини [36, с. 22]. Відповідно термін є одиницею лексичного рівня, що позначає певне поняття відповідної наукової галузі, формує функціонально-тематичний клас галузевої лексики і є відповідним органічним (системним чи позасистемним) елементом певного термінологічного фонду [36, с. 24].

Дистинктивною ознакою терміна є його здатність бути виразником наукового, технічного чи професійного поняття [33, с. 173]. Відтак на відміну від звичайної лексеми термін має чітке значення, виокремлює характерні ознаки поняття, що є основою їх подальшої класифікації.

Термін має чітку змістову структуру, що включає [3]:

- безпосередньо семантику, відповідне знання, що є середовищем існування термінологічної одиниці;
- вмотивованість, зумовлену зв'язком між планом змісту та планом вираження термінологічної одиниці [1, с. 74; 37, с. 161];
- сигніфікативне значення, що передбачає вербалізацію спеціального концепту.

Термін може утворюватися завдяки [1, с. 107]:

- значеннєвим трансформаціям, що пов'язані зі звуженням або розширенням семантики загальноживаного слова або терміна. Розглянемо на прикладі визначення англійською мовою термінологічної лексеми галузі «Економіка» – management: “... Management is viewed as task coordination and administration to achieve a goal [38] successfully. Such administration activities include setting the organization’s strategy and coordinating staff efforts to accomplish these objectives by applying available resources. Management is also considered the seniority structure of staff members within an organization. Effective management requires a good set of skills. To be an effective manager, you’ll need to develop skills, including planning, communication, organization, and leadership [39]. Moreover, good management needs extensive knowledge of the company’s goals and skills to direct employees, sales, and other operations to accomplish them. Management is the process of dealing with or controlling things or people [40]. Management is regarded collectively as the people managing a company or organization ...”. Варто зазначити, що опис термінологічної лексеми management включає сутність поняття у широкому та вузькому значенні, а відтак сприяє вичерпному розумінню особливостей уживання мовної одиниці;

– модифікації, зумовленій утворенням похідних термінів за допомогою деривативних афіксів: інтертекст (укр.) – intertext (англ.) – intertekst (пол.) – der Intertext (нім.) – l’intertexte (франц.); мультиметр (укр.) – multimeter (англ.) – multimetr (пол.) – das Multimeter (нім.) – lemultimètre (франц.);

– утворенню термінологізованих словосполучень методом синтаксичного сполучення: додатковий капітал (укр.) – additional capital (англ.) – kapitał dodatkowy (пол.) – das zusätzliche Kapital (нім.) – lecapitalsupplémentaire (франц.); валютний курс (укр.) – exchange rate (англ.) – kurs walutowy (пол.) – die Tauschrate (нім.) – le taux de change (франц.);

– надання наявним словам відмінних нових значень;

– складання основ терміоелементів: самопрезентація (укр.) – selfpresentation (англ.) – autoprezentacja (пол.) – die Selbstdarstellung (нім.) – la présentation de soi (франц.); нейрокомп’ютер (укр.) – neurocomputer (англ.) – neurokompute (пол.) – der Neurocomputer (нім.) – le neuro-ordinateur (франц.);

– утворення аббревіатур: БРМ (бойова розвідувальна машина) (укр.) – VEC (armouredreconnaissancevehicle

(англ.) – BWR (Bojowywózrozpoznawczy) (пол.) – AFZG (dasAufklärungsfahrzeug) (нім.) – CVR (combat vehicle reconnaissance) (франц.);

– перенесення значення за класифікаційною співвідповідністю, аналогією та суміжністю понять.

Терміни покликані виконувати низку важливих функцій, зокрема [41]:

- номінативну, що фіксує спеціальне знання;
- сигніфікативну, тобто функцію позначення;
- комунікативну, оскільки термін є засобом збереження та подальшої передачі спеціального знання;
- прагматичну, що виявляється у конкретних умовах і сфері спілкування тощо.

Серед функцій терміна також виділяють інструментальну, дидактичну, інформаційну, діагностичну, експлікативну, гносеологічну, методологічну, системну функції тощо [42, с. 28–29].

Висновки та перспективи дослідження. Дослідивши термін як реєстрову одиницю, можемо стверджувати, що він є комплексним та багатограним поняттям, а отже, потребує детального вивчення особливостей його структурних параметрів і дистинктивних характеристик.

Література:

1. Д’яков А. С., Кияк Т. Р., Куделько З. Б. Основи термінотворення: Семантичні та соціолінгвістичні аспекти. Київ : Вид. дім «КМ Академія», 2000. 364 с.
2. Заричський М. С. Актуальні проблеми українського термінознавства. К.: ІВЦ «Вид-во «Політехніка», 2004. 128 с.
3. Селіванова О.О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2011. 844 с.
4. Felber Н. Terminology Manual. Paris : UNESCO; Infoterm, 2002. 426 p.
5. Хацер Г. О. Проблема зв'язку термінології із загальноживаною лексикою. *Вісник Житомирського державного університету імені І. Франка*. 2006. Вип. 28. С. 220–222.
6. Condamin Anne. Variations in terminology. *Terminology*. 2010. 16/1. P. 30–50.
7. Кочан І. Варіанти і синоніми термінів з міжнародними компонентами. *Вісн. Нац. ун-ту «Львівська політехніка»*. Сер.: *Проблеми української термінології*. 2008. № 620. С. 14–19.
8. Кримець О. Проблеми визначення семантичної структури технічного терміна. *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка»*. Сер.: *Проблеми української термінології*. 2008. № 620. С. 74–78.
9. Кунь З. Українська риторична термінологія: історія і сучасність. Львів : Вид-во Нац-го ун-ту «Львівська політехніка», 2006. 216 с.
10. Купріянов С. В. Діахронічний аспект параметризації спеціальної лексики у паперових словниках. Харків : КПІ, 2008. С. 152–158.
11. Bowker Lynne. Variant terminology: frivolity or necessity? *Proceedings of the 8th EURALEX International Congress /eds. : Thierry Fontenelle et. al. [Philippe Hilgsmann, Archibald Michiels, André Moulin, Siegfried Theissen]*. Liège, Belgium : Euralex, 1998. P. 487–496.
12. Кучеренко О. Ф. Термінологічна норма в царині архітектури. *Проблеми української термінології : зб-к наук. пр. міжнар. наук. конф., 29 вер.–1 жовт. Львів, 2016*. С. 75–77.
13. Лавренко В. Точність терміновживання в офіційно-діловому та науковому стилях мовлення. *Дивослово*, 2016. № 10. С. 29–34.
14. Філюк Л. Суфіксальний спосіб творення українських термінів інформатики. *Українська термінологія і сучасність : зб-к наук. пр. Вип. VIII / відп. ред. Л. О. Симоненко*. К.: КНЕУ, 2009. С. 172–176.
15. Таланчук П., Гондюл В., Щербина Ю. Пріоритетні завдання освітян у розвитку української науково-технічної термінології. *Науково-технічне слово*, 1995, № 1. С. 31–35.

16. Карабан В. І., Карабан А. В. Чи настає вже ера художнього машинного перекладу (контекстуальні помилки машинного перекладача DeepL). *Мова і культура*. Київ, 2021. Вип. 23. Т. 1 (203). С. 438–445.
17. Козоріз О. П. Структурно-семантичні особливості сучасної китайської юридичної термінології : автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.13 «Мови народів Азії, Африки, аборигенних народів Америки та Австралії» / НАН України; Ін-т сходознавства ім. А. Ю. Кримського. Київ, 2014. 252 с.
18. Любченко М. І. Юридична термінологія: поняття, особливості, види : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права» / Національний університет «Національна юридична академія імені Ярослава Мудрого». Харків, 2012. 20 с.
19. Шапран Д. П. Сучасна українська термінологія маркетингу: семантика та прагматика : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 «Українська мова» / Дніпропетровський національний ун-т. Д., 2005. 19 с.
20. Малевич Л. Д. Теоретичні засади дослідження термінологічної варіантності. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія: Філологічна. 2012. Вип. 31. С. 61–63.
21. Ментинська І. Співвідношення синонімів та варіантів у сучасній комп'ютерній термінології. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Сер.: *Проблеми української термінології*. 2015. № 817. С. 68–72.
22. Нікуліна Н. Теоретичне осмислення загальних понять сучасного термінознавства у концепціях видатних лінгвістів. *Українська термінологія і сучасність*: зб-к наук. пр. К. : КНЕУ, 2009. Вип. VIII. С. 45–49.
23. Булик-Верхола С. З., Наконечна Г. В., Теглівець Ю. В. Основи термінознавства: навч. посіб. Львів : Вид-во Львівської політехніки, 2014. 166 с.
24. Овсейчик С. Формування української екологічної термінології: монографія / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т філол. Київ : КІМ, 2017. 199 с.
25. Паночко М. М. Лексичні особливості української юридичної термінології початку ХХ століття. *Одеський лінгвістичний вісник*. 2015. № 2. С. 112–115.
26. Панько Т. І., Кочан І. М., Мацюк Г. П. Українське термінознавство. Львів, 1994. 216 с.
27. Ciobanu G. Peculiarities of Terminography. *Buletinul Științific al Universității "Politehnica" din Timișoara*. T. 2. Seria: *Limbi moderne*. 2003. P. 59–64.
28. Радченко О. І. Мовна норма і варіантність в українській науковій термінології : автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова» / Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. Харків, 2000. 203 с.
29. Ротко С. І. Дефініції понять термінологія та терміносистема у сучасній лінгвістиці. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*. Серія 9: *Сучасні тенденції розвитку мов*. 2013. Вип. 10. С. 234–239.
30. Симоненко Л. О. Українська наукова термінологія: стан та перспективи розвитку. *Українська термінологія і сучасність* : зб-к наук. пр. К. : КНЕУ, 2001. Вип. 4. С. 3–11.
31. Симоненко Л. О. Термін у загальномовних словниках. *Українська і слов'янська тлумачна та перекладна лексикографія*. Київ: КММ, 2013. С. 218–225.
32. Сергєєва Г. А. Англомовні запозичення в українській правничій термінології : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 «Українська мова» / Харківський національний університет ім. Каразіна, 2002. 16 с.
33. Овчаренко Н. Теоретичні передумови дослідження терміносистем (на матеріалі сучасної української термінології). *Лінгвістичні студії*: зб-к наук. пр. 2010. С. 171–175.
34. Соколовська Т. Г. Українська термінологія з генетики: походження, структура, системність (лінгвістична проблематика) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» / Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. Київ, 1999. 18 с.
35. Вакуленко М. О. Сучасні проблеми термінології та української наукової термінографії. К.: Видав.-поліграф. центр «Київський ун-т», 2009. 69 с.
36. Вакуленко М. О. Українська термінологія: комплексний лінгвістичний аналіз. К., Фоліант, 2018. 361 с.
37. Єрмоленко С. Прагматичний аспект словникового тексту *Семантика мови і тексту* : зб-к ст. VIII міжнар. наук. конф., 22–24 жовтня. Івано-Франківськ : Плай, 2003. С. 160–164.
38. Андрощук О. С. Принципи укладання електронного словника українсько-англійських фразеологізмів на означення людини. *Мовні і концептуальні картини світу* : зб-к наук. праць. 2013. Вип. 46, Ч. 1 / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет». С. 64–68.
39. Андріянова О. Я. Військово-морська термінологія української мови: етапи формування та семантика : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / ДВНЗ МОНМС України «Запоріж. нац. ун-т». Запоріжжя, 2011. 18 с.
40. Андріянова Н. С. Когнітивно-прагматичні та лінгвокультурні характеристики спілкування в жанрі чату (на матеріалі англійської, французької, російської, української мов) : автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.15 «Загальне мовознавство» / Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова. К., 2012. 24 с.
41. Дев'ятко Ю. Лексикографічно-термінографічна діяльність медичного перекладача: принципи та інструменти. *Проблеми української термінології*: зб-к наук. пр. за матеріалами міжнар. наук. конф., 4–6 жовт. 2018 р. Львів, 2018. С. 8–12.
42. LingTransSoft. URL: <http://lingtransoft.info/apps/toolbox> (Last accessed: 15.072022).

Chernysh O., Bashmanivska I., Koshelieva M. Term as a registry unit

Summary. The article examines the term as a register unit, the history of its origin, the importance of understanding its essence, and the peculiarity of its use. Terminological vocabulary plays an essential role in professional sectoral and interdisciplinary communication and is a means of assimilation and transmission of scientific knowledge. The formation of the concept of “term” is quite long and not devoid of contradictions in understanding its essence. The authors found out that for a better understanding of the features of the term, it is advisable to consider approaches to its study. In particular, attention is focused on systemic-structural, cognitive, sociolinguistic, and communicative approaches. Over time, the concept of “term” acquires new interpretations. In particular, it is considered a materialization of the abstraction of an object of a particular sphere, which is embodied in units of natural language. According to the functional approach, a term is not a special word but instead is considered a word in its unique function. The relevance of the research lies in the fact that even now, there are still many controversial questions regarding the definition of the essence of the term, which require an urgent solution, as they have yet to have a single, generally accepted definition. Various variants of the definition of the term and a clear structure have been studied. As a rule, a term is considered a linguistic unit of the language for special purposes, which performs several functions: (nominative, significant, definitive, communicative, pragmatic, heuristic, cognitive,

classification, etc.). The authors note that the description of any terminological lexeme includes the essence of the concept in a broad and narrow sense and, therefore, contributes to a comprehensive understanding of the peculiarities of the use of a linguistic unit. Also, the researchers emphasize that

the presented definitions are not without comments since, considering the clear genus-species relations and significant word-forming potential, not all terms are systematic.

Key words: term, variants of the term, approaches to study, the basic unit of science, lexical unit, functions of the term.